

MEDJUGORJE HANGJA

2011. Szeptember

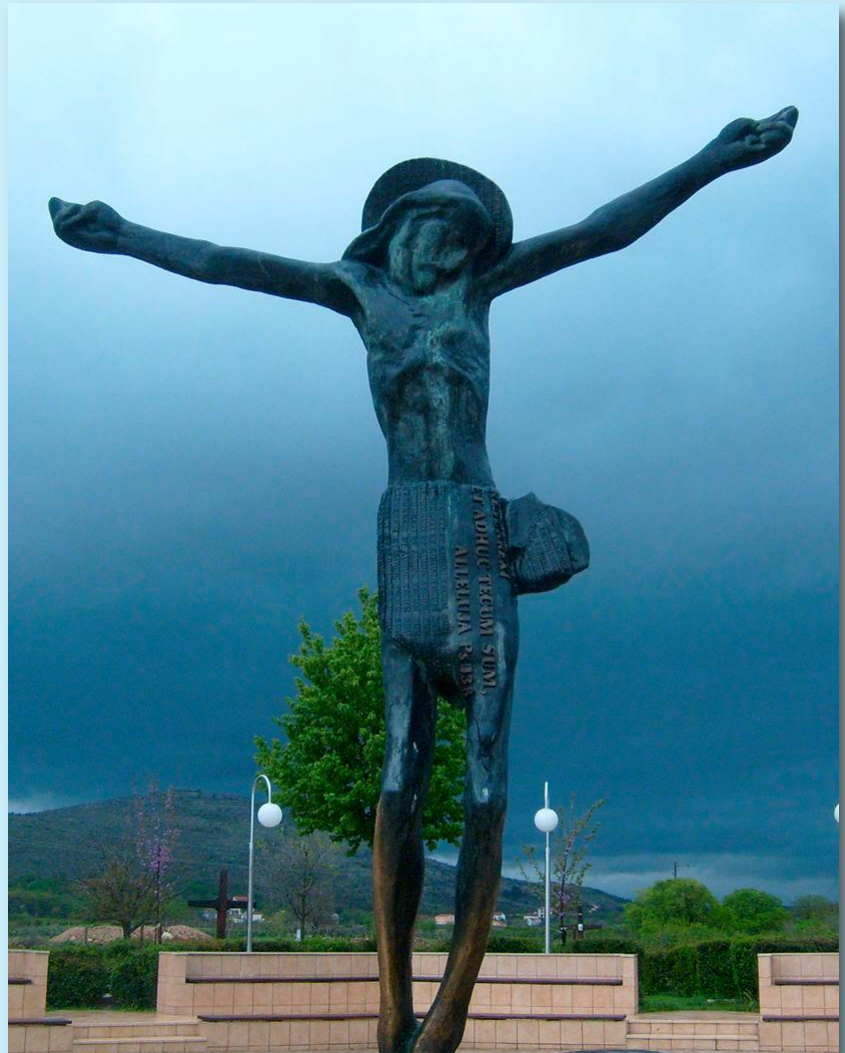
Nr. 44

A Szűzanya

2011. augusztus 25 -i
üzenete

„Drága gyermekek! Ma arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok és böjtöljétek a szándékaimra, mert a sátán szeretné megsemmisíteni tervemet. Itt kezdtem el, ezzel a plébániával és meghívtam az egész világot. Sokan válaszoltak, de óriási azok száma, akik nem akarják meghallani, sem elfogadni hívásomat. Ezért ti, akik IGENT mondtatok, legyetek erősek és elszántak. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

*Forrás: Mária Béke
Királynője Szövetség*

Medjugorje, 2011. szeptember 2. Mirjana által adott üzenet

„Drága gyermekek! Teljes szívemből és lelkemből, a Mennyei Atyába vetett hittel és szeretettel ajándékoztam és adom nektek újra Fiamat. Fiam benneteket, a világ népeit megismertetett az egyetlen igaz Istennel és az Ő szeretetével. Elvezetett benneteket az igazság útjára és testvérekké tett titeket. Ezért, gyermekeim, ne tévelyegjétek, ne zárjátok be szíveteket ezen igazság, remény és szeretet előtt. Körülöttetek minden mulandó és összeomlik, csak Isten dicsősége marad meg. Ezért mondjátok ellen mindannak, ami eltávolít benneteket az Úrtól. Csak Őt imádjátok, mert Ő az egyetlen, igaz Isten. Veletek vagyok és mellettek maradok. Különösen imádkozom a pásztorokért, hogy méltó képviselői legyenek Fiamnak és szeretettel vezessenek benneteket az igazság útján. Köszönöm nektek!”

Imádkozzatok és böjtöljete a szándékaimra!

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya augusztusi üzenetéhez

„Drága gyermekek! Ma arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok és böjtöljete a szándékaimra, mert a sátán szeretné megsemmisíteni tervemet. Itt kezdtem el, ezzel a plébániával és meghívtam az egész világot. Sokan válaszoltak, de óriási azok száma, akik nem akarják meghallani, sem elfogadni hívásomat. Ezért ti, akik IGENT mondtatok, legyetek erősek és elszántak. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Isten az ő végtelen szeretetében teremtette a világot, minden alkotását és teremtményeinek koronájaként, szeretetének csúcspontjaként megteremtette az embert. Azt akarta, hogy az ember együttműködjön vele csodálatos művében. Ezt megerősíti a Biblia is. „Az Úr Isten ugyanis megalkotta a földből a föld minden állatát és az ég összes madarát, és odavezette őket az emberhez, hogy lássa, minek nevezi el őket - mert minden élőlénynek az lett a neve, aminek az ember elnevezte. Meg is adta az ember a maga nevét minden állatnak és az ég összes madarának és a föld minden vadjának” (Ter 2, 19-20). Isten teremt, az ember pedig nevet ad a teremtményeknek. Kezdetben minden harmonikus volt, béke töltött be mindent, rend és kölcsönös bizalom uralkodott. És akkor, ahogy a Bölcsesség könyve írja: „A sátán irigysége révén azonban a világba jött a halál” (Bölcs 2,24).

Az ember Isten képmására teremtett és függ az ő Teremtőjétől. Összülünk megkísértettek az ördögtől, visszéltek szabadságukkal és nem engedelmekedtek Isten parancsának. Ezután már minden bűn Isten iránti engedetlenség és jóságába vetett bizalom hiánya.

Isten egyetlen hibája, hogy mindent szabadságban és szeretetben teremtett.

És azt szeretné, hogy az ember szabadságban és szeretetben mindig újra és újra közeledjen hozzá, higgyen benne és engedelmeskedjen szavának és parancsainak. Isten, attól kezdve, hogy megteremtette az embert, nem felejtette el őt, és nem is hagyta el. Az üdvtörténetben láthatjuk, hogy Isten mindig elsőként lép és keresi az embert. Szeretet és barátság szövetséget kötött az emberrel, hogy megmutassa neki mennyire szereti őt. És amikor ez az ember nem bízott benne, halálba küldi Fiát, hogy ily módon mutassa meg neki, mennyire mellette áll.

Napjainkban Isten buzdít, hív, figyelmeztet és beszél hozzánk Fiának, Jézusnak Édesanyja által. Édesanyai üzenetéből kiolvashatjuk Isten végtelen jóságát és szeretetét. A jó és a rossz közötti harc ma sem szűnt meg. A Szűzanya ahogyan az elmúlt harminc évben, úgy ebben az üzenetében is figyelmeztet bennünket a sátán álnokságára, aki meg akarja semmisíteni Isten tervét Medjugorjében. Szabadon eldönthetjük, hogy melyik oldalra akarunk állni. A Szűzanya Édesanyaként nagyon amellet van, hogy Isteni legyünk és maradjunk. Ezért utat mutat számunkra és eszközöket kínál fel a harchoz.

„Imádkozzatok és böjtöljete a szándékaimra” mondja nekünk Szűz Mária. Annyiszor hallottunk már e szívből fakadó szavakat, de ő újra megismétli azok miatt, akik nem hallották vagy, akik már hallották, hogy még erősebben és határozottabban éljék meg üzeneteit.

Az egész egyház történelem folyamán azt látjuk, hogy Isten kiválaszt konkrét személyeket, népeket és helyeket terve megvalósítása érdekében. Így a Szűzanya is konkrét látnokokat választott ki, konkrét plébániát és helyet édesanyai tervének megvalósításához. Az Ő tervei Isten tervei, mert betelt Is-

tennel és egész lényével Isten felé fordult.

Nem fél megemlíteni a sátánt, mint olyan valakit, aki megosztani, megsemmisíteni, tönkre tenni akarja mindazt, ami isteni az emberben, az egyházban és a világban. Szűz Mária jól tudja, hogy nem végtelen a sátán hatalma és imádsággal és böjttel legyőzhető. Ezáltal valóra válhat Isten terve, jelenései által, melyek immár harminc éve tartanak.

Ne legyünk süketek az édesanyai szóra, váltsuk életté, mert így teljesítjük Isten akaratát életünkben és ebben a világban.

Könyörögjünk

Szűz Mária, harminc év óta hallgatjuk szavadat, melyeket imádságként küldtél nekünk. Könyörögd ki számunkra Édesanyánk azt a kegyelmet, hogy szívünk hasonlóná váljon a Te szívedhez. Kérlek, adj olyan szívet, mely úgy képes felismerni és meghallani Isten hangját, ahogyan te hallottad Názáretben. Te egész életedet két szóra alapoztad: Íme az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a Te igéd szerint. Imádkozd ki számunkra Édesanyánk azt a kegyelmet, hogy komolyan vegyük üzeneted szavait, hogy ezáltal megtapasztalhassuk az élet teljességét, melyet Isten nekünk szeretene ajándékozni. Édesanyánk, aki kegyelemmel teljes vagy, ne engedd elhinnünk, hogy a sátán erősebb Istennél. Sohase engedd, hogy megtörjünk és feladjuk az imádságot, Istennek és az Ő akaratának való önátadásunkat. Könyörögd ki számunkra, hogy erősek és elszántak legyünk Istennek való önátadásunkban. Amen.

fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea

Azt kívánom, hogy a kereszt számotokra is öröm legyen!

Tegnap üzenetében a Szűzanya ezt mondta: „Drága gyermekeim, ezekre a napokra, miközben a keresztet ünneplitek, azt kívánom, hogy a kereszt számotokra is öröm legyen. Drága gyermekeim, különösen azért imádkozzatok, hogy Jézushoz hasonlóan szeretettel tudjátok elfogadni a betegséget is a szenvedéseket. Csak így adhatom meg nektek az örömmel együtt azokat a kegyelmeket és gyógyulásokat is, amelyeket Jézus megenged számomra.”

Azt mondhatjuk, hogy ez az üzenet tartalmazza mindazt, amit a Szűzanya a keresztről mondott. A Szűzanya azt kívánja, hogy az én keresztm és a te kereszted, a te szenvedésed örömmé váljanak. Megkérdezhetjük magunktól: tudja-e emberileg a Szűzanya, hogy mit is mond ezzel, vagy csak egy idealista, aki elfelejti, hogy milyen helyzetben vagyunk. Mindegyikünknek van valamilyen keresztje, valamilyen szenvedése és a Szűzanya azt akarja - és ha ő akarja, úgy hiszem mondhatjuk, hogy megvan az a lehetőség -, hogy keresztjeink örömmé váljanak számunkra.

Ez kemény üzenet mindnyájunk részére, mert tapasztalataink alapján meg kell válaszolnunk, hogy valóban igaz-e, lehetséges-e, hogy a kereszt, amelyet viselnem kell, örömmé tud változni. A Szűzanya ezt kívánja és azt óhaja nem üres, mint a miénk, amikor azt mondjuk: „kívánom neked” és közben mást érzünk a szívünkben. A Szűzanya valóban akarja ezt. De olvassunk kissé előbbre, hogy mindent megértsünk: „Drága gyermekeim, különösen azért imádkozzatok, hogy el bírjátok fogadni a betegséget és a szenvedéseket.”

A Szűzanya tudja, hogy milyen helyzetben vagyunk, ezért nem azt mondja, hogy örömmel, hanem hogy szeretettel fogadjuk el azokat, mint Jézus. Még azt is hozzáteszi: „Imádkozzatok, hogy meg-

érthessétek és elfogadhassátok.” A ki-magasló pont tehát az imádság. A Szűzanya nem mazochizmusra hív minket, nem arra, hogy örüljünk a szenvedésnek, arra sem, hogy a még nehezebb keresztet keressük. Ő arra hív, hogy imádkozzunk és fogadjuk el a keresztet és a szenvedéseket. Nem akarom most közületek megbántani azokat, akik különösen sokat szenvednek, de a Szűzanya arra hív minket, hogy fogadjuk el a keresztet szeretettel és imádkozzunk azért, hogy szeretettel fogadhassuk el azt. Most azt kérdezhetjük magunktól: miért fogadjuk el? Nem azért, hogy tovább szenvedhessünk, hanem hogy meggyógyulhassunk és megszabadulhassunk a szenvedésektől.

A Szűzanya arra tanít minket, hogyan szabadulhatunk meg a szenvedésektől: imádkozzunk, hogy szeretettel fogadhassuk el azokat: „Csak így adhatom meg nektek az örömmel együtt azo-

kat a kegyelmeket és gyógyulásokat is, amelyeket Jézus megenged számomra.” Az én szenvedésemet is és a tiédet is el lehet venni. A Szűzanya ehhez azt a feltevést szabja, imádkozzunk azért, hogy a keresztet elfogadhassuk, vagyis imádkozzunk azért, hogy a Szűzanya nekünk adhassa azokat a kegyelmeket, amelyekkel Jézus kívánságára rendelkezik.

A Szűzanya saját tapasztalatából tudja, hogy mit jelent a szenvedés, a kereszt. Most úgy viselkedik, mint egy édesanya, aki azt mondja gyermekének, hogy kórházba kell mennie és alá kell vetnie magát egy műtétnek. Ha a gyermeke fél, és nem akarja ezt, édesanyja azt mondja: „El kell menned a kórházba.” Mit lát a gyermek? Csak a saját helyzetét látja és fél a műtétől. Édesanyja azonban látja az összefüggéseket is és örül, ha talál egy jó kórházat a műtétre, mivel azt reméli, hogy a műtét után gyermeke meggyógyul. A Szűza-

nya tehát nem örül annak, ha szenvednünk kell, de arra biztat, hogy gyógyulásunk érdekében fogadjuk el azt. És itt a következőkre kell figyelniünk. Jézus sem fogadta el rögtön a kelyhet, hanem azt mondta: „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan Te!” (Mt 26,39)

Az üzenet szerint imádkozhatunk és kell is imádkoznunk a gyógyulásért, de miután elfogadtuk a szenvedést, mondjuk mindig azt: „Legyen meg a Te akaratod!” A Szűzanya tudja, hogy keresztjeinket, szenvedéseinket mind feltámadássá lehet változtatni és ő ezt akarja. Egy alkalommal ezt mondta: „Sokan kezdtek el itt, Medjugorjében gyógyulásért imádkozni, de hazatérve elhagyják az imádságot, megfélekednek róla és így sok kegyelmet veszítenek el.”

Itt egy fontos dolgot kell látnotok: mi korlátokat szabunk az Úrnak: „Te meg kell, hogy hallgass engem” és még a napot is megszabjuk, amikor annak be kell következnie; ha meg nem következik be, többé nem imádkozunk és az Úrral sem élünk kiengesztelődve. Nagyon türelmesnek kell tehát lenniük.

Ha azt kérdezitek tőlem, mit jelentenek a gyógyulásról szóló üzenetek, azt mondom, hogy az üzenetek azt javasolják, legyünk türelmesek önmagunkhoz és Istenhez: fogadjuk el türelemmel az Ő mértékét és hagyjuk, hogy vezessen minket. Ez az üzenet mélyrehatóan szól a kiengesztelődésről: mi mindnyájan megtapasztaltuk a szenvedéseket és így bizonyára azt is megkérdeztük az Úrtól: „Miért éppen én? Miért fordult elő pont az én családban?” A szenvedés, a kereszt mindig is botrány volt. Ismeritek Szent Pál szavait: a kereszt sokaknak botrány, de mindazoknak, akik megmenekülnek, az üdvösséget, Isten bölcsességét jelenti (vö. 1Kor 1,23-24).

Kérdezzük meg magunktól, hány-szor nehezteltünk Istenre, amiért keresztet küldött ránk. A neheztelés azt jelenti, hogy nem vagyunk kiengesztelődve, így Isten nem adhatja meg nekünk minden kegyelmét, mivel nem engesztelődünk ki Vele, az Ő tervével és önmagunkkal.

Kérdem tőletek: mikor fogadtatok el utójára valamit olyasvalakitól, akivel

nem vagytok békés viszonyban, akivel nem vagytok kiengesztelődve? Nem fogadtok el tőle semmit, még a legszebb dolgokat sem, mivel kerülitek, mivel nem találkoztok vele, és még csak jó napot sem mondtok neki. Ha tehát a lelünkben nem vagyunk készek arra, hogy mindenre ezt mondjuk: „Uram, legyen meg a Te akaratod” - ahogyan Jézus mondta, akkor az Úr tehetetlenül áll előttünk. A kiengesztelődés tehát a saját életünk, a saját korlázaink, a saját családunk és szüleink elfogadását jelenti (még ha nem is mi választottuk őket), és sok minden másnak az elfogadását, nem sztoicizmussal, nem érdektelenséggel, hanem szeretettel, hogy meggyógyulhassunk és elfogadhassuk az Úrtól mindazt, amit felkínál nekünk.

Amikor az üzenetekről szólok, végül is azt mondanám, hogy alapjában véve ez a béke egyetlen útja: ha nem engesztelődünk ki Istennel, akkor a világgal és az emberekkel sem lehetünk kiengesztelődve.

Ez egy nagyon fontos, nagyon nehéz pont, mivel nagyon gyakran mondjuk, hogy valaki megsértett, nem szeretett minket, nem akart nekünk megbocsátani, megcsalt és ezért okkal neheztelünk rá. De ha békét akarunk és a békét akarjuk szolgálni, készeknek kell lenniük a mély kiengesztelődésre. Ez nem azt jelenti, hogy a másik jól tette, ha szenvedést okozott nekem és megbántott, nem erről van szó. Csupán azt jelenti, hogy én nem lehetek a bírāja. Megbocsátok neki és a szívemben nem hordok neheztelést, kész vagyok elfogadni őt, ha azt mondja: „bocsáss meg.” Ha az üzenetek, az imádság és a böjt által megtanuljuk ezt a mély kiengesztelődést, a helyes úton vagyunk ahhoz, hogy békét vigyünk a világnak.

Utolsó előtti üzenetében a Szűzanya ezt mondta: „Mindent megtehetnék veletek, de a ti segítségetek nélkül nem tehetem.” Ha én vagy te holnap személyesen kapjuk az üzenetet: „Indulj el és vidd a békét egy családnak vagy saját családodnak”, „bocsáss meg feltételek nélkül”, de nincs meg bennünk a készség arra, hogy a békét elvigyük, a Szűzanya nem számíthat ránk. Mit kezdhet a Szűzanya velem, ha nem bírok megbocsátani, ha újra kész vagyok másokkal összetűzni?

Azt mondom nektek, hogy semmit sem érnek az ilyen mentségek: „Nem tehetem meg”, „megsértett engem”, „nagyon gonosz”. Ezek a mentségek nem érnek semmit, csak azzal érünk el valamit, ha elkezdünk imádkozni azért, hogy elfogadhassuk a szenvedéseket és kiengesztelődve élhessünk a szenvedésben.

Ha valaki még azt kérdezi, mit akar a Szűzanya tőlünk, halljátok a választ: azt akarja, hogy fogadd el és viseld szeretettel szenvedésedet, hogy meggyógyulhass. Ha a szüleiddel élsz együtt és otthon a szüleidet keresztnek érzed, vagy ha te vagy a szülő, apa, anya és gyermekeid úgy viselkednek, hogy keresztnek érzed őket, lásd, mit mond a Szűzanya, mit akar tőled: ne menj máshova békét vinni, hanem kezd el a családban! A Szűzanya különböző alkalomkor arra hívott minket, hogy ott kezdjük el, ahol élünk.

Nem számít, hogy meddig tartanak majd a jelenések vagy hogy mióta tartanak már, csak az számít, hogy te mit kezdesz ezekkel az üzenetekkel. Ha megnyíltunk az Úr előtt, akkor mindent megértettünk, ha pedig eddig semmit sem értettünk meg, a Szűzanya nagyon a szívén viseli, hogy megértsük.

Köszönöm a figyelmeteket és kívánom, hogy ezekben a napokban, miközben a kereszt és a jelenések dombját látogatjátok és ott a többi zarándokkal együtt imádkoztok, éreztétek meg, mennyire igaz, hogy a szenvedés örömmé válhat és hogy az imádság elveheti tőlünk a szeretettel elfogadott szenvedést.

Slavko Barbarić
1986. szeptember 12.

Imádkozzatok, hogyan elfogadhassátok a keresztet!

Ha azt kérdezzük magunktól, mit is mondott a Szűzanya a keresztről, a szenvedésről, megállapíthatjuk, hogy ezekről nagyon keveset mondott, de annál több meghívás hangzott el felénk. Egyszer - egy nagypénteken - üzenetében ezt mondta: „Ne féljete a keresztet viselni, Fiam, Jézus, veletek van.” A Szűzanya tudja, hogy van keresztünk, de arra hív, hogy abban a tudatban viseljük, nem vagyunk egyedül: „Fiam, Jézus, veletek van.”

Tavaly a kereszt ünnepe előtt ezt mondta: „Hívlak titeket, imádkozzatok a kereszt előtt, mivel a keresztből nagy kegyelmek áradnak”, és mindnyájunkat hívott, hogy szenteljük magunkat a keresztnek. Miért és hogyan? A Szűzanya nem részletezte, hogyan kell magunkat a keresztnek szentelnünk, de mi tudhatjuk, mit jelent a szentelés. Ezen a ponton az Egyház hagyománya, számos szent misztikus tapasztalata van a segítségünkre. A keresztnek szentelni magunkat, a keresztet át az Úrnak szentelni magunkat azt jelenti, hogy ráhagyatkozunk, hogy odaadjuk saját életünket. Ha a keresztnek szenteljük magunkat, nagyon fontos a következő: kérdezzük meg magunktól, hogy ez a kereszt szöveg hozzám. Minden keresztény családban és bizonyára a te családban is ott a kereszt akár a falon, akár a rózsafüzéren. Hányszor előfordul, hogy a kereszt közelében káromkodunk, csúnyán, önző módon, gögösen viselkedünk, másokat megbántunk és nem akarunk kienkesztelődni? Ha így van - és gyakran így van - ez azt jelenti, hogy nem szenteltük magunkat a keresztnek, ezért a kereszt nem szól hozzánk. A kereszt szava mindig ez: engesztelődjétek ki, bocsásatok meg, feltétel nélkül szeressetek!

Ha megértettük a keresztet, minden mást is meg fogunk érteni. Ha pedig nem értjük meg, soha semmit sem fo-

gunk keresztény életünkben megérteni. A Szűzanya azt akarja, hogy értsük meg a keresztet, mivel ő maga megértette. Nem futott el a kereszt elől, hanem Fiával, Jézussal együtt elfogadta azt.

Amikor legutóbbi üzenetében a keresztről és a szenvedésről beszélt, ezt az óhaját fejezte ki: „Kívánom, hogy számotokra a kereszt örömmé váljék.”

Ha a Szűzanya ezt óhajítja, akkor ez azt jelenti, hogy lehetséges. A Szűzanya sohasem mond üres szavakat, és ha azt mondja, hogy kívánja, akkor lehetséges, hogy az én szenvedésem és a tied, a mi keresztjeink örömmé váljanak. Az utat is megmutatta, amelyen át ide elérkezhetünk: „Drága gyermekeim, különösen azért imádkozzatok, hogy szeretettel bírjátok elfogadni a betegséget és a szenvedéseket.” Nem azt kívánja tőlünk, hogy azonnal fogadjuk el, csupán azt kéri, imádkozzunk azért, hogy elfogadhassuk. Mi, ha szomorúak vagyunk, ha sok a gondunk, ha szenvedünk, ha el vagyunk keseredve, talán az üzenetnek éppen ezt a részét nem tudjuk elfogadni.

Talán bosszant is minket, ha ezt halljuk: „Vegyétek örömmel, fogadjátok el örömmel, szeretettel kereszteteket.” De azt is meg kell kérdeznünk magunktól: mikor imádkoztunk utoljára azért a kegyelemért, hogy a keresztet, a szenvedést olyan szeretettel fogadhassuk el, mint maga Jézus? Ezt meg kell értenünk, de csak az imádságon keresztül érthetjük meg. A Szűzanya bizonyára nem elégedett és nem is boldog azért, mert szenvedünk és keresztjeinket hordozzuk. Nem kell tehát félnünk ettől a meghívástól.

„Fogadjátok el szeretettel a szenvedést.” A Szűzanya olyan stratégiára akar megtanítani bennünket, amellyel a kereszt ellen, a szenvedés ellen harcolhatunk. Mi már annyiszor találtunk hamis eszközöket a szenvedés elhárítására. De ha megpróbálunk a szenvedés, a kereszt elől menekülni, ha nem akarjuk elfogadni, minden el nem fogadott kereszt megkétségbeeszt. Amikor a Szűzanya arra hív minket, hogy fogadjuk el a szenvedést, a gyógyulás útját is megmutatja

nekünk. Néhány nappal ezelőtti üzenetében valóban azt mondta: „Csak így adhatom meg nektek az örömmel együtt azokat a kegyelmeket és gyógyulásokat is, amelyeket Jézus megenged számomra.”

Látjátok, gyógyulásunk utolsó feltétele az, hogy a szenvedést hasonló szeretettel fogadjuk el, mint maga Jézus.

Még egy szót szeretnék hozzátok szólni és a szenvedés két forrását megkülönböztetni. Egyik fajta szenvedésünk abból származik, hogy szeretünk, a másik pedig abból, hogy nem akarunk szeretni, vagyis hogy bünt követünk el, mert gyűlölünk. Ha valaki szeret, a szeretettel mindig együtt jár a szenvedés, a kereszt, mivel a szeretet mindig mások felé vezet minket és másokban mindig annyi szenvedéssel találkozunk. Ha szeretjük őket, szenvedünk, de ez a szenvedés érlel és segít, és másokon is segít. Ha például egy anya szereti gyermekét és az megbetegszik és szenved, a mellette álló anya bizonyára érettebb anyává válik és szeretete tisztul. Ez mindig így van. Ez a szenvedés mindig a szeretet kísérője és ezen a ponton talán könnyebben megérthetjük, hogy honnan eredt Jézus szenvedése és a Szűzanya szenvedése.

A Szűzanya azt mondja, hogy szenved. Valóban gyakran látták sírni. Aki a mennyben van, az nem sírhat, de a Szűzanya így módon fejezi ki, hogy szeret minket és szeretetre akar nevelni, hogy megérthessük és elviselhessük a szenvedést, és másoknak is segíthessünk megszabadulni szenvedéseiktől. Ettől a szenvedéstől, amely abból származik, hogy szeretünk, nem szabadulhatunk meg, mert attól Jézus maga sem szabadult meg.

De van egy másféle szenvedés is. Ha valaki gyűlöl és nem akar megbocsátani, mitől szenved? A haragtól. Sohasem lehet elégedett, sohasem lehet boldog, mivel a gyűlölet rombol és nem hoz életet.

Ez a szenvedés veszélyes, mert személy szerint azokat teszi tönkre, akik gyűlölködnek és nem akarnak kiengeztelödni, márpedig ezek az emberek másokat is tönkretesznek. Gondoljatok egy részeges emberre, hogyan szenved? Családja mennyire szenved? Ez az em-

ber gondot, nagy szenvedést okoz. Ha valaki kábítószerezik, mennyi szenvedés származik abból! Látjátok a különbséget?

Ha mi, keresztények megértjük ezt a bünből eredő szenvedést, akkor megértjük azt is, hogy el kell hagynunk a bűnt, hogy szeretetünk lehessen. Ha mi a szeretetet birtokoljuk, mondom nektek, már nem érdekel többé a szenvedés, csak egy valami érdekel minket: szeretni minden pillanatban, minden helyzetben. Ma, amikor a keresztet ünnepeljük, meg kell értenünk a keresztény életnek ezt a pontját.

A Szűzanya arra hív bennünket, hogy jöjjünk közelebb a kereszthez, imádkozunk a kereszt előtt és szenteljünk magunkat a keresztnek. Ő nem fél a kereszttől, mert tudja, milyen jelentősége volt a keresztnek és a szenvedésnek az ő és Fia életében. A Szűzanya megértette feladatát: mi valóban a ke-

reszt alatt születünk, amikor Jézus azt mondta: „Anyá, íme a te fiad”, és a tanítványoknak: „Íme a te anyád.” Mondhatjuk, hogy Egyházunk, közösségünk is abban a pillanatban született meg.

Minden más anyához hasonlóan Mária is nevelni akar minket és mint a próféták királynője nem rejtheti el keresztünket. Nem teheti meg, hogy ne beszéljen a szenvedésről és meg kellett minket hívnia a megtérésre, mivel minden prófétának ezt kellett tennie. Csak a hamis próféták ígérték úgy a békét, hogy közben nem beszéltek a szenvedésről. Nem beszéltek a megtérés szükségességéről.

A Szűzanya, mint a próféták királynője imádkozni hív minket, hogy elfogadhassuk a keresztet és a kereszt által, szenvedésünk által egy új világot kaphassunk.

Slavko Barbarić
1986. szeptember 14.

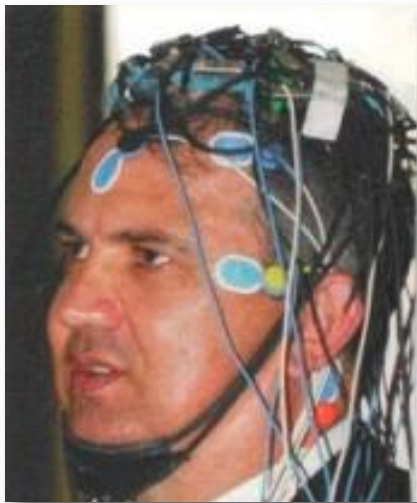
Statisztikai adatok 2011. augusztus

Kiszolgáltatót szentostyák száma:	406.300	
Koncelebráló papok száma:	7280	naponta 234

A látnokok szerint az egyház hitelesnek fogja nyilvánítani a medjugorjei jelenéseket

Az egyházi hitelesítésben döntő szerepet játszanak majd a tudományos vizsgálatok, ám az elismerés csak akkor fog megtörténni, amikor mi már nem élünk – nyilatkozták a látnokok.

A Hittani Kongregáció Camillo Ruini bíboros vezetésével 2009 novemberében nemzetközi bizottságot hozott létre a medjugorjei események kivizsgálására. A bíborosokból, püspökökből és szakértőkből álló bizottság sorra kikérdezi a látnokokat, és számos tudományos vizsgálatot is végeztet rajtuk.

Ivan Dragicevic, aki eleinte nem nagyon akart beleegyezni a vizsgálatokba, elmondta, hogy a Szűzanyától kért tanácsot. „A Szűzanya azt mondta, vessük alá magunkat a vizsgálatoknak, és hogy később majd megértjük, miért voltak fontosak. Megegyedtünk, hogy meg kell tennem, mert ezt kívánja az egyház. Beleegyeztem hát, bár nem volt könnyű, különösen mert volt olyan vizsgálat, amit négyszer ismételték meg. De vállaltuk, mert a Szűzanya kérte. Az eredményeket továbbították a vatikáni bizottsághoz. Hiszem, hogy nagyban befolyásolni fogják az egyház rendelkezéseit és döntéseit.”

Marija Pavlovic-Lunetti szerint „a bizottság felállítása pozitív fejlemény. Az egyházat általában nem érdeklik a szenzációk. Megvan a maga álláspontja és nem siet. Lourdes és Fatima elismerése évtizedekbe telt. Ugyanígy van Medjugorjéval is. Meggyőződésem, hogy a Vatikán el fogja ismerni a jelenések hitelességét, de csak miután véget érnek, vagyis amikor mi, a látnokok már nem élünk.”

A harmadik látnok, Mirjana Dragicevic-Soldo így fogalmaz: „Örülök, hogy egyházunk óvatos, hiszen világszerte oly sok jelenésről hallunk, amelyekről a végén kiderül, hogy nem hitelesek. Sohasem aggódtam amiatt, hogy az egyház vár és megvizsgálja az eseményeket, mert tudom, mit látok. Amikor az egyház megbizonyosodik arról, amit látok, az egyház el fogja ismerni, amit látok.”

A vatikáni bizottság előtt Ivanka Ivankovic-Elez jelent meg elsőként idén júniusban; értesülések szerint most Vicka Ivankovic-Mijatovic és Mirjana Dragicevic-Soldo következik – írja a Medjugorje Today.

Magyar Kurír
2011. 09. 20. 15:53

Medjugorje

Franz Hummer, 1986 Ecclesia

1981. június 24-én 18 óra 45 perccor látta első ízben néhány fiatal a Szűzanyát. Először nagyon megijedtek. Ivan például a jelenés után bezárkózott szobájába, és nem tudott aludni. Csak a reggeli órákban vallotta be szüleinek, hogy ő is látta a jelenést. A többiek azonban még aznap este beszámoltak a történetéről. Szélsébesen terjedt el a hír a lakosság körében. Másnap belső indítatása - így mondták a gyerekek - elindultak ugyanoda. Az első és a második estén hatan látták a jelenést. De nem ugyanaz a hat gyerek! Négyen közülük mindkét napon látták, ketten azonban már nem jöttek el. Ezzel szemben két másik, Marija és Jakov csatlakozott hozzájuk.

A harmadik napon a látnokok szentvizet is vittek magukkal a hegyre és meghintették vele a fényes jelenést. Az azonban csak mosolygott.

Hogyan látják Máriát?

Máriát három dimenzióban látják, vagyis úgy, ahogy mi látjuk egymást. Bár a gyerekek pontos leírást adtak, ez ideig egy művésznek sem sikerült alakját és színeinek árnyalatát pontosan eltalálni. A látnokok azt állítják, hogy egy középmagas, körülbelül 25 éves fiatal asszonyt látnak. Amint mondják, halkán beszél, horvát nyelven. A hangját olyanak hallják, mintha halk harangszó lenne.

„Imádkozni kezdünk, és akkor jön a Gospa” - 1985 őszén a jelenések mintegy 5 - 7 percig tartanak. Mindig imádkoznak a Szűzanyával a békéért. Elimádkozzák a Miatyánkot és a Dicsőséget. Együtt és tökéletes szinkronban kezdik: „...ki vagy a mennyekben,” anélkül, hogy egymásra néznének. Ezt így magyarázzák: - A Gospa imádkozni kezd: „Miatyánk” és mi folytatjuk, -

hallani csak az imát lehet. A körülállók semmi mást nem hallanak, pusztán az ajkak mozgása látható. Megfigyelhető az is, hogy szemüket egy pontra szegezik. Áldást kérnek mindig és a Gospa oltalmába ajánlják a betegeket. Bármeddig tartanak is a jelenések, a látnokok teljesen elveszítik idő és tér iránti érzéküket. Észlelőképességük nagyon erősen lecsökken.

Az első látomások a Bijakovici nevű falu melletti Podbrdo hegyen voltak, a későbbiek a lakóházakban és végül a plébániatemplom oldalkápolnájában, 1985 húsvétja óta pedig a plébániaépület egyik szobájában. A látomások gyakran negyven percig tartottak, később előfordult, hogy csak egy-három percig. A látnokok a jelenés ideje alatt elveszítik időérzéküket. De abból sem vesznek észre semmit, ami körülöttük történik. A tér szintén elveszti számukra minden jelentőségét. Egyszerre vannak egészen távol és mégis itt köztünk.

Azon az estén, mikor Mária így szólt a látnokokhoz: „én vagyok a Béke Királynője”, sokan a „MIR” szót látták kirajzolódni az égen.

1981. augusztus 2-án számtalan lakos és zarándok napcsodát élt át. Erről a fatimaihoz hasonló csodáról, melyet a hegyről láttak, 150-en tanúskodnak. Sokan elmondták nekünk azt is, hogy a hegyen a kereszt harántgerendája olykor eltűnik, csupán álló, függőleges gerenda látható, amely fehérre változik. Zarándokok beszámoltak arról, hogy naplementekor más fényjelenségeket is láttak... Sok gyógyulás is történt. De ez nem is olyan fontos. Csupán az fontos, hogy Mária hitre indító jelet ad. Nem azért hiszünk, hogy gyógyulást nyerjünk, hanem egyszerűen csak hiszünk, és akkor a gyógyulás is bekövetkezhet. A jeleknek kizárólag a hit szempontjából van jelentőségük.

Mit jelent nekünk Medjugorje?

Azok a válaszok ugyanis, amelyeket a modern tudományok és a politikai intézmények a mindenkori életkörülményekre adnak, már nem elégítik ki az embereket. Medjugorjé-ban egy egészen más világgal, szokatlan ígérettel és válaszadással találkozunk. Ez az új tapasztalat ismét bizalmat kelt bennünk Isten iránt, és érzéket ébreszt a lelki értékekre, úgyhogy véletlenül erre járó és kíváncsi látogatók zarándokokká, a lelkiség tanúivá, a hit apostoláivá válnak.

Medjugorjé-ban a kegyelem forrása fakad, mely a bűnösöket tisztára mossa, látóvá tesz a vakokat, megerősíti a gyengéket, meggyógyítja a betegeket, felrúzza a szunnyadókat és a lélekben holtakat új életre kelti. A kegyelem, mely itt Medjugorjéban fakad, kiárad az egész világra! Itt az emberek meg vannak győződve a jelenések valóságáról, és már nem találnak okot, hogy megtérésüket tovább halogassák.

Életük a Szűzanya jelenései óta teljesen megváltozott. Alig valami maradt úgy, mint régen. Most új irányítást, új erőt kaptak. Az itteni eseményekből nagy erő sugárzik! Újra felmerült a vágy Isten és a hit után. Az élet ismét értelmet nyer, és megint hisznek a jóban. A személyes megtérés Istenhez utat nyit a béke felé: egy olyan béke felé, amely eddig lényegében csupán jelszó volt.

Medjugorje nemcsak egy falu néhány látnokkal, pár millió zarándokkal, néhány rendkívüli eseménnyel, hanem a kegyelem kiapadhatatlan forrása a Szűzanya szüntelen tevékenysége révén. Szakadatlan felhívás és egyúttal az isteni élet és béke ígérete a hit, a megtérés és az ima segítségével, s beláthatatlan következményekkel az Egyház és az egész világ számára.

Nem elég, ha ezt mondjuk: én nem lopok, nem ölök... ez kevés. Hisz nem azért van két lábunk, hogy el ne essünk, hanem főleg azért, hogy járnunk tudjunk. A nem teszem jó, de alapjában nem elég. Amikor tehát azt mondjuk: én hiszek - akkor még nagyon távol vagyunk attól a hittől, amihez bizalom is járul. Minden félelem és értelmetlenség, mely fogva tart minket, minden ellentét családjában, az Egyházban és a világban arra vall, hogy nincs hitünk. Minden új nap azonban lehetőséget nyújt, új esélyt ad megélni a hitet, a bizalmat. Ha a hit és a bizalom vezet minket, meg fogjuk látni, hogy eljön a béke is.

Itt a hit iskoláját járjuk. A Szűzanya úgy tanít bennünket, mint a kisiskolásokot: a Hiszekeggyel, a Miatyánkkal. Nem szövegek és imák egyszerű felmondásáról van szó. Például a Hiszek egy elmondása a hit melletti döntés legyen. A hét Miatyánk elimádkozása megtérésünk kezdetét jelentse. Feladatunk kaptuk a rózsafüzér imádkozását is. A rózsafüzér a szentírásra utaló és elmélkedő ima. Ne féljünk az ismétlésektől - végeredményben egész életünk ismétlésekből áll. A rózsafüzér szívünket Istenhez és Máriához kapcsolja. A 150 „Ave Maria” legyen 150 lépés Mária felé. A rózsafüzér tehát felszólít bennünket, hogy Jézussal és Máriával éljünk.

Alapvetően meg kell változtatnunk a munkához, a pénzhez és általában a világ minden dolgához való kapcsolatot. Erre tesz minket képessé a második, böjtre vonatkozó felhívás. A böjt jelentősége mindenekelőtt abban áll, hogy általa új, belső szabadságot nyerünk: jobban hallgatunk Istenre és az emberekre. Könnyebben meglátjuk Istent is, embert is. A böjt révén nagyobb szabadságot nyerünk, és sok mindent jobban felismerünk. Ha az ember egyszer belátta, hogy lázas tevékenység nélkül is eléri azt, ami az életre elég, akkor sok gondtól és aggodalomtól megszabadul. Sokkal nyitottabb lesz családja és embertársai felé. (A böjt alatt nem éhezést gondolok!)

Összefoglalva leszögezhetjük, hogy mindaz, amit a Szűzanya üzen, hitünk elmélyítését szolgálja. Ha minden kívánságának eleget óhajtunk tenni, bizo-

nyára nem lesz könnyű az előttünk álló út. Egy azonban mindenképp igaz: ez az út visz a békéhez!

forrás: <http://sanatsanandal.ning.com/forum/topics/medjugorje-1>

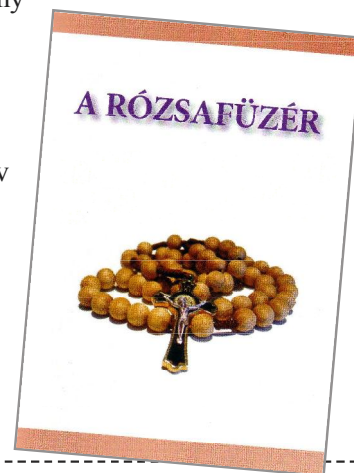
Kedves Olvasóink!

A Medjugorje Hangja újság 2011. szeptemberi számának mellékleteként megjelent **A Rózsafüzér** című kiadvány. A 40 oldalas A6 méretű könyvben a rózsafüzér kialakulásának történetéről, imádkozásának módjáról, szavairól, fajtáiról olvashat. A rózsafüzér erejéről néhány történet és imádságok zárják a kis könyvet.

Októberben kötelező olvasmány!

A könyv ára: 300,- Ft + postaköltség. A könyv megrendelhető az alábbi címen:

medjhang@gmail.com.

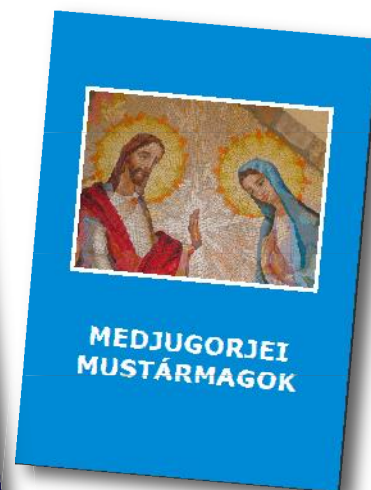
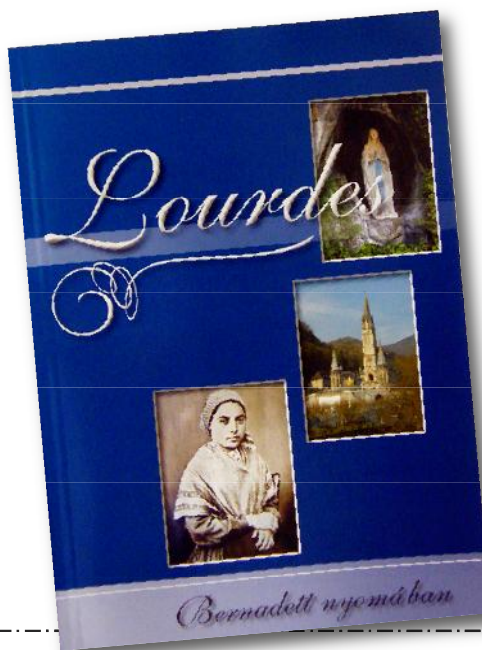

Kedves Olvasóink!

A Medjugorje Hangja újság 2011. július-augusztusi számának mellékleteként megjelent a **Medjugorjei mustármagok** című kiadvány. A 72 oldalas A6 méretű könyvet a medjugorjei atyák gondolataiból állítottam össze. Témái: az imádság, a megtérés, a szentmise, a Szentírás és a böjt, kiegészítve a hit, a béke és egyéb gondolatok címmel. A könyv ára: 400,- Ft + postaköltség.

Még kapható a **Lourdes Bernadett nyomában** című A5 méretű 64 oldalas könyv is, amely a Medjugorje Hangja újságban több részletben jelent meg. A könyv ára: 500,- Ft + postaköltség.

A könyvek megrendelhetőek az alábbi címen: medjhang@gmail.com.

Alex Giorgetti

a világ legjobb vízilabdázója Medjugorjében

forrás: www.medjugorje.hr/hu 2011.08.28

A 24 éves Alex Giorgetti jól ismert olasz vízilabdázó az olaszországi Savone-ból érkezett Medjugorjéba. A Pro Recca csatára, aki az olasz válogatottal ebben az évben megnyerte a Világajnokságot és elnyerte a legjobb játékosnak kijáró címet. A fiatal Alex először köszöntötte a Mir Medjugorje Információs Központ igazgatóját, fra Miljenko Štekot és egy vízilabdát ajándékozott neki azon sportolók aláírásával, akik megnyerték az idei világbajnokságot, majd megosztotta tapasztalatát, élményeit a medjugorjei Mir Rádió újságíróival. Azt mondta, hogy egy évvel ezelőtt tért meg, megismerte Jézust és Máriát és nagyon boldog, mert teljesen megváltozott az élete. Korábban ima és szentségek nélkül élt. Majd így folytatta: „Tekintettel arra, hogy Olaszország az elmúlt 20 évben nem nyert világbajnokságot vízilabdában, azt mondtam magamban, hogyha jó eredményt érünk el, el fogok jönni Medjugorjéba és hálát adok Jézusnak. Nemesak azért jöttem el, mert megnyertük a bajnokságot, hanem azért is mert a legjobb játékosnak kijáró címet kaptam meg, és eljöttem, hogy megköszönjem Jézusnak és a Szűzanyának a kapott kegyelmeket. Meztláb mentem fel a Jelenések hegyére és a Križevacra és ez csodálatos tapasztalat volt számomra. Boldog és megelégedett vagyok, és alig várom, hogy hazatérve Olaszországba tanúságot tegyek e hely szépségéről. Ikertestvéremmel jöttem, akivel eddig sohasem beszélgettem és, akinek sohasem mondtam azt, hogy szeretem. Ő nem járt templomba, sohasem imádkozott, de most életében először elment gyónni és részt vett a szentmisén. Úgy látom, hogy mindez a megtérésem gyümölcse és nagyon boldog vagyok, mert látom, hogy ő is boldog. Eddig ez csak ritka esetben volt így. Ő nem volt boldog, mint én, mert fizikai fogyatékos-

sággal született és mindez kihatással volt életére. Szüleink azonnal szétválasztottak bennünket. Édesanyám többet foglalkozott velem, én kaptam a legjobb édességeket, játékokat és ruhákat. Láttam, hogy szeretem a sportot, hogy kaptam talentumot, képességet a vízilabdázáshoz, így mindig elkísért az edzésekre. Tökéletes életem volt, fiatal voltam, szép és sikeres, míg a testvérem szomorú és magányos. Túlságosan egoista voltam, ezért ezt nem vettem észre. Nem is volt igényem arra, hogy beszélgessek a családommal, mert mindenem megvolt: pénz, lányok, karrier. No, nem tartott ez sokáig. Megszakítottam hosszan tartó kapcsolatomat a barátnómmal, akit őszintén szerettem. Őt csak a pénz és a dicsőség érdekelte. Visszautasítottam vízilabda válogatottba való meghívást és nagyon kétségbeestem. Ott álltam pénz, család, barátok, barátnő és karrier nélkül. A depresszió szakadékának szélére sodródtam. Nem sokkal ezután megismertem egy ikerpárt, akik a megtérésükről meséltek nekem és ez mélyen megérintett. Elhatároztam, hogy megosztom

velük a problémámat, magányosságomat és békétlenségemet. Arra vágytam, hogy Jézus meggyógyítson, megváltoztassa életem és megadja nekem a hön óhajtott békét. Ettől kezdve kezdődött el a változás az életében. „Meggyóntam, elkezdtem szentmisére járni, Szentírást olvasni és segíteni a szegényeknek. Teljesen megváltozott az életem. Szüleimmel és az emberekkel való kapcsolatomból értékké vált, a karrierem felfelé kezdett ívelni, én pedig új emberré váltam, mert Isten egyszerűen mindent jóra fordít. Családomat, barátaimat meglepte az a döntésem, hogy mindenkivel megosztottam örömeimet, hisz az újságokból szereztek tudomást a megtérésemről. A legszebb dolog a világon az, hogy igaz módon élhetsz, és az lehetsz, aki vagy. Ez csak az új életem kezdete és nagyon vágyom arra, hogy minden nap jobban és jobban megismerjem Jézust. Remélem tanúságtételek példa lesz a fiatalok számára életük megváltoztatásához és ahhoz, hogy megértsék Jézus nélkül minden értelmetlen” – mondta a beszélgetés végén Alex.

Augusztus a legfelejtetlenebb hónap a Szűzanya jelenéseinek kezdete óta

A kiszolgáltatott szentostyák száma augusztusban meghaladta a négy-százezet (406 300), és ezzel felülmúlta az eddigi medjugorjei statisztikák mind-egyikét. Ezzel összhangban van azon papok száma is, akik Medjugorjében mutattak be szentmisét – az ő számuk meghaladja a hétezet – 7 280, napi átlagban 234. A zarándokok folyama nem szűnt meg szeptember első napjaiban sem. A medjugorjei Információs Iroda adatai szerint szeptember 1-én nagyobb csoportok érkeztek Lengyelországból, Belgiumból, Szlovákiából, Libanonból, Spanyolországból, Argentínából, Magyarországról, Ausztriából, Németországból, Olaszországból, Dániából, Írországból, az Egyesült Államokból és Angliából.

A zarándokok tömegében találkozunk Franka Gindru atyával, aki Dániából érkezett és megkértük, hogy ossza meg velünk tapasztalatait. O. Frank először van itt és különös módon érzi a Szűzanya közelségét: „Régóta nem volt ilyen érzésem. Imádkozom azokért az emberekért, akik a hazámban elveszítették az életbe vetett reményüket. Viszsa fogok jönni Medjugorjéba!” – mondta ez a pap. Először van Medjugorjében Kim Beck is az Egyesült Államokból. Ő a következőkről tett tanúságot: „Nem tudom elmondani, mennyire jó itt. Örösi szeretetet érzek, érzem Isten szeretetét, mely itt láthatóan megnyilvánul. Még nem gyóntam, de este elmegyek. A szentmise valami különös. Érzem a

Szentlélek jelenlétét, mely megváltoztat. Egyik este részt vettem a nemzetközi szentmisén, mely előtt rózsafüzért imádkoztak. Egyszerűen nincs szó, melylyel kifejezhetném ezt az érzést és a mi Urunk szeretetét.” Azt mondja, hogy ez a tapasztalat fontos sok zarándok számára: „Medjugorje Isten szeretetét nyújtva, sok emberi szívet és lelket fog megváltoztatni. Így meglátják majd azt az utat, melyen járnuk kell és erről tanúságot fognak tenni a világban. Azt gondolom, hogy Medjugorjéből tudjuk legjobban megváltoztatni a világot” – mondta Kim.

Dátum: 2011.09.03.
forrás: www.medjugorje.hr/hu

Medjugorjei napló

Henri Boulad SJ

4. rész

21 órakor nekiindulok a fiatal amerikaival az 540 méteres hegy megmászására. Kellemetlenül hideg van - legalábbis nekem úgy tűnik - és ráadásul esni is kezd. Velünk együtt mássza a hegyet egy fiatal ír nő és egy ferences atya is. A sziklás ösvény a karsztos lejtő mentén vezet. Szeles, korom fekete az éjszaka, de az amerikai fiú kis zseblámpájának köszönhetően úgy-ahogy megtaláljuk utunkat.

Félúton utolérünk egy lihegő, kimerült anyát, aki 12 éves béna fiát cipeli vállára vetve felfelé. Gyógyulást remél. Át veszem tőle a beteg gyermeket. EGYMÁS TERHÉT HORDOZZÁ-TOK... Igazi kegyelem-élménnyé válik számomra hogy ezt itt és most megtehetem, különösen azért, mert az út „keresztút”, 14 stációval a csúcsig.

Ahogy felérünk, találkozunk egy csoport fiatallal, akik már leültek a nagy kereszt lábához. Két-három szölamban énekelnek bele az éjszakába, csodálatosan hangzik! A délszlávoknak szép hangjuk van és sok érzékük a népzenehez. Felveszem magnómra énekeiket. A szél végigkorbácsolja a kopár hegyhátat, a fiatalok becsomagolják gitárjaikat, mert egyre erősebben esik. Fázunk, szorosabban összebújunk. Az emberi atmoszféra rendkívül jó. Érzem, hogy ezek a fiatal emberek bensőségesen imádkoznak a várakozás ideje alatt, s ez a belső összeszedettség és koncentráció, a mély hitben egyesülve, boldoggá tesz. Hirtelen, több mint egy óra múltán, az emberek felállnak és lefelé tartanak, vissza az úton. Mi történt?... A Szűzanya egy rövid pillanatra megjelent a két látnoknak, akik itt voltak velünk együtt a sötétségben. És mit mondott nekik?... Hozzánk, mindannyiunkhoz fordult, megáldott

bennünket, és azt üzent nekünk, hogy hallja imádságainkat. Felszólít, hogy forduljanak hozzá bizalommal.

Imádkozzunk, imádkozzunk, nagyon sokat imádkozzunk! Ez volt az egész. Hogy őszinte legyek, újra csalódottnak éreztem magamat. Egészen más üzenetet vártam, ez túlságosan általános volt, és annyira magától értetődő! Miért nem üzentek ezt nekünk előzőleg a kápolnában? Miért szólított fel arra, hogy éjnek idején (még hozzá ilyen csúf időben!) megmásszuk a keresztutat? És mégis, semmit sem bántam meg, semmit! Az imának az a mélysége és bensőségessége, amit ott fenn együtt kialakítottunk, a valódi hit átélése, a békén, testvéri összebújásunk csodálatos volt. Mindenki tudta a másiktól, hogy az is imádkozik, és a Lélek ebben az órában egybeforrasztott minket. Mindnyájan tudtuk, hogy a másik is erősen hisz a jelenésben. És mindez sokszorosan megérte a fáradságos utat. Talán ez volt a rejtett értelme.

1984 november 15.

Ma, csütörtökön, második napomat töltöm Medjugorjében. Az el nem álló, csúf novemberi eső ellenére elhatároztam, hogy busszal bemegyek a 25-30 km távolságban fekvő Mostar városába - az egyházmegye püspöki székhelyére - megismerni a „híres” főpásztort, Zanic püspököt, és személyesen meggyőződni a jelenések iránti ellenszenvéről. Félórával hamarabb érkezem meg, de egy pap az időjárásra való tekintettel nagylelkűen beenged. A félórát a hivatalos helyiség előszobájában töltöm el, s azonnal látom, hogy a püspök bőségesen beszerzett magának könyveket a Mária-

jelenésekről. Legalábbis érdekli őt ez a téma, gondolom...

Zanic püspök aztán töviről-hegyire kifaggat, honnan jövök, ki vagyok, milyen feladatköröm van. Elmondom, hogy Kairóban a CARITAS EGYIPTOM-ot vezetem, és egy nemzetközi CARITAS-kongresszusra jöttem Rómába. A püspök azonban a kariász-fogalmat a „karizmatikus”-sal asszociálja, és bizalmatlan lesz. Azt kérdi, én is azok közé a karizmatikusok közé tartozom-e, akik a medjugorjei állítólagos jelenések körül lábatlankodnak. Közülük hárman nemrégiben újra gondoskodtak a zürzavarról, mert az ilyesfajta zárándokok nagy vonzerőt gyakorolnak a jugoszláv rendőrségre. (Azt a kazetét, amelyet Beirutból kaptam, éppen ezek a karizmatikusok vették itt fel...) Minden relatív, gondolom, Medjugorje számára a karizmatikusok már túlságosan nagy felfordulást jelentenek. A mostari püspök nem kedveli őket, véleménye szerint a karizmatikusok tévúton járnak.

Amire azonban nem készültem fel, és ami megdöbbentett: ez a harcias püspök maga sohasem volt Medjugorjében! Három és fél év alatt egyetlenyszer sem akarta átélni, mi is történik ott valójában. Elutasító kézmozdulattal jelentette ki: szép lista van a birtokában, amelyen 47 személy neve szerepel, akiknek állítólag megjelent a Szűzanya. Mi különös van hát ebben? És mi különös van éppen ezekben a medjugorjei gyermekekben? Soroljuk őket a többi 47 esethez, mert ilyen állítólagos látókok gyakrabban fordulnak elő, mint gondolnánk - így Mostar püspöke.

folytatás a következő számban...